

ham tillagt som Invalideforsørgelse og Pension; i modsat Fald beholder Invaliden det deri Manglende af den ham tidligere tilstaaede Invalideforsørgelse, medens denne dog ikke derved kan forøges.

- b) Naar Invaliden uden Brøde fra sin Side affædiges fra Bestillingen uden Pension, tilstaaes der ham atter den tidligere Understøttelse. Tillægges der ham derimod Pension, men denne er mindre end Beløbet af den tidligere Invalideforsørgelse, godtgøres Forskjellen ham.

Forøvrigt bliver Invalideforsørgelsen ligeledes at inddrage i følgende Tilfælde:

- 1) naar Invaliden uden dertil erhvervet særlig Tilladelse modtager fremmed Tjeneste,
- 2) naar han uden saadan Tilladelse tager Ophold i Udlandet,
- 3) naar han i 3 Aar ikke har hævet den uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring,
- 4) naar han ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar en Forsørgelse har henstaaet uhævet i et helt Aar eller længer, hjemfalder det uhævede Beløb til vedkommende Invalidefond.

§ 8.

Faste Officerer af Hæren og af Søværnet samt andre af Kongen bestillede Embedsmænd i Hæren eller Søværnet kan der, naar de i Tjenesten blive Invalide, og derfor maa udtræde af Tjenesten, udenfor den dem efter Pensionsloven tilkommende Pension endvidere som Invalideforsørgelse tillægges $\frac{1}{3}$ af den ved Pensionsberegning i Betragtning kommende Embedsindtægt, som Vedkommende oppebære paa den Tid, da Bestadigelsen tilføiedes dem, forsaavidt de ere Invalide af 1ste Afdeling (Emlgn. § 4), og ellers et efter Invaliditetsgraden afsaøset mindre Beløb.

§ 9.

Officerer af Forstærkningen, Sekondlieutenanter af Hæren og Søværnet, Reserve-lieutenanter, Reserveintendanten og Reservevædræger samt Personer, der af vedkommende Ministertum ere konstituerede til som Eigestillede med Officerer at udføre Embedstjenesteforretninger i Hæren eller Søværnet, kan der, naar de i Tjenesten blive Invalide, tilstaaes som Invalideforsørgelse indtil det fulde Beløb af Lønning eller Honorar, saafremt deres Skade er af den Bessaffenhed, at de maa henregnes til 1ste Invalideafdeling, indtil to Trediedele af samme, hvis de blive at sætte i 2den Invalideafdeling, og et efter samtlige Omstændigheder afsaøset mindre Beløb, naar de maa henføres til 3die Invalideafdeling. Forsørgelsen for de i denne Paragraf omhandlede Personer kan dog i intet Tilfælde fastsættes lavere end det Beløb, der efter Reglerne i § 5 vilde være blevet tillagt Vedkommende, hvis de bleve behandlede efter disse.

§ 10.

I Henføende til Fastsættelsen i ethvert enkelt Tilfælde af de i de to næstforegaaende Paragrafer omhandlede Invalideforsørgelser samt disses Vedbliven og Ophør bliver at forholde efter de øvrige Bestemmelser i denne Lov, forsaavidt de efter Forholdenes Bessaffenhed passende derpaa kunne anvendes.